

puterea vindecătoare, transformând acele mângălituri într-o frumoasă operă de artă, căci, la urma urmei, ne-a creat după chipul și asemănarea Sa!

Primul pas este să-I ieșim în întâmpinare cu toate eșecurile noastre, fără teamă și fără rușine. Dumnezeu nu ne așteaptă pe un munte imaginar al perfecțiunii abstracte. Suntem jos, în vale, iar El coboară exact acolo, reamintindu-ne cuvintele din Evanghelie: „Nu au nevoie de medic cei sănătoși, ci bolnavii. Nu am venit să-i chem pe cei dreți, ci pe cei păcătoși” (Marcu 2, 17).

Oare vom avea noi curajul să ne arătăm vulnerabili în fața lui Dumnezeu? Evanghelia ne vorbește despre acel om care „cobora de la Ierusalim la Ierihon și a căzut în

mâna tâlharilor care, după ce l-au dezbrăcat și l-au strivit în bătaie, au plecat, lăsându-l pe jumătate mort” (Luca 10, 30). Suntem noi gata să ne încredem în El și să avem curajul de a ne abandona Lui, știind că suntem răniți și slabi? Suntem gata să-I permitem să se apropie, să ne întâlnească în această stare și să ne ajute? **Numai atunci când Îl lăsăm pe Dumnezeu să ne întâlnească exact așa cum suntem, El ne poate vindeca și ne poate conduce mai apoi spre piscurile iubirii Sale – înălțimi la care nu am putea ajunge niciodată prin propriile forțe.**

Cateheză inspirată din lucrarea
„Când te rogi. Încredere, abandonare și
transformarea sufletului tău”,
de Edward Sri

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

Despre iubirea lui Dumnezeu...

Isus nu se descurajează în ceea ce ne privește. Dacă voi vă descurajați, vă invit să luați Biblia și să vă amintiți de prietenii pe care Isus i-a ales, pe care Dumnezeu i-a ales. Moise era bălbâit; Abraham, un bătrân; Ieremia, foarte tânăr; Zahau era mic de statură; discipolii, când Isus le cere să se roage, ei adorm; Magdalena, o păcătoasă publică; Paul, un persecutor de creștini; Petru, l-a renegat..., apoi a fost făcut Papă, dar l-a renegat...

Și am putea continua această listă. Isus te iubește așa cum ești, așa cum i-a iubit pe acești prieteni ai Săi, așa cum erau, cu defectele lor, cu dorința de a-i corecta. Așa cum ești, așa te iubește Domnul!

Dumnezeu a găsit modalitatea de a ne atrage așa cum suntem: cu iubirea. Nu o iubire posesivă și egoistă... Iubirea Sa este dar pur, har pur, este pentru noi, pentru binele nostru. Și așa ne atrage, cu această iubire dezarmată, precum și dezarmantă, pentru ca atunci când vedem această simplitate a lui Isus și noi să aruncăm afară armele mândriei și să mergem acolo, umili, ca să cerem mântuire, să cerem iertare, să cerem lumină pentru viața noastră, pentru a putea merge înainte.

Papa Francisc

Parohia Romano-Catolică
Adormirea Maicii Domnului

FOAIE PAROHIALĂ

Iunie 2026

0214136570

pr.mihai.martinas@hotmail.com

www.catholicamd.ro

*Iubește-mă
așa cum ești!*

Un pericol în înaintarea noastră pe drumul credinței îl reprezintă dezamăgirea de noi înșine, necorespunderea în fața măreției divine și descurajările. În cântecul de rugăciuni găsim și această îndrumare încurajatoare: **„Iubește-mă așa cum ești!”**. Să încercăm, așadar, să-L iubim mereu pe Dumnezeu așa păcătoși și imperfecti cum suntem!

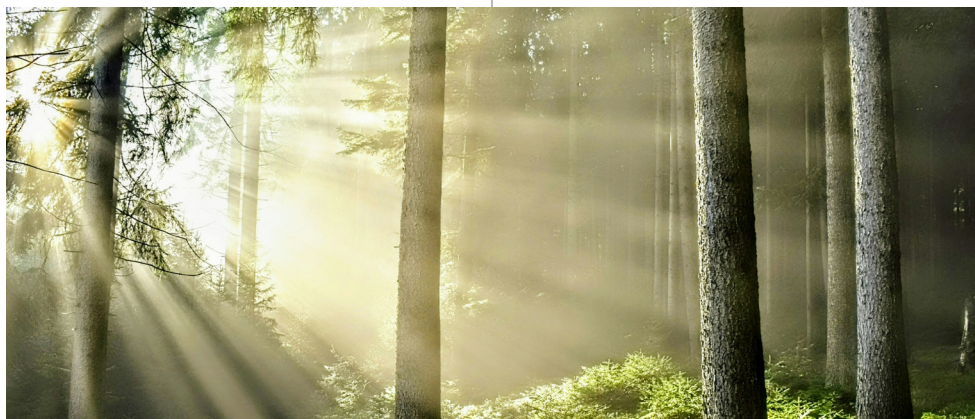
Un tată de familie povestește cum copiilor lui mai mici le place să facă desene pe care el să le agăte în biroul său. Uneori, când se întoarce de la lucru, copiii îl întâmpină la ușă pentru a-i arăta „opera de artă”

din ziua respectivă: „Tati, asta e pentru tine!”. Desenele copilului de trei ani sunt, de obicei, doar o grămadă de mângălituri. Tatăl ia desenul indescifrabil și întreabă: „Ce ai desenat aici, scumpo?”. Iar ea răspunde cu mândrie: „Acesta ești tu, tati!”.

Ce ați spune dacă, în acel moment, tatăl ar rupe hârtia și ar zice: „Este un desen oribil! Să nu mi faci niciodată un desen până nu îl faci așa cum trebuie!”? Nici un tată bun nu ar face așa ceva! **Ca tată, el este emoționat de faptul că fiii săi se gândesc la el și doresc să-i facă un cadou.** Tatăl

vede în desenele lor mult mai mult decât o grămadă de mângălituri: vede iubirea lor și dorința sinceră de a-i aduce o bucurie.

În viața noastră pot exista domenii în care simțim că am lăsat doar niște mângălituri. De exemplu: viața de rugăciune este un haos, în căsnicie sunt multe tensiuni, mulți dintre cei apropiați ne dezamăgesc, am făcut demult ceva ce am dori să ștergem cu buretele sau există o slăbiciune jenantă cu care ne luptăm zilnic... Ne întrebăm: încotro merge viața mea? Pare doar o grămadă de mângălituri.

Dumnezeu Tatăl însă vede în noi mult mai mult decât mângăliturile pe care le-am desenat pe parcursul vieții. **Indiferent ce am făcut, indiferent de câte ori am eșuat, Dumnezeu ne privește inima astăzi. El vede regretele noastre, durerea sinceră pentru păcate și dorința de a fi mai buni.** A avea o inimă căită este un lucru minunat; așa ne spune Psalmul 50: **„Inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui!”**

Aceasta înseamnă că nu suntem complet alterați de păcat, nu suntem

doar o grămadă de mângălituri. **Există încă o parte nobilă în noi, care se simte rău din cauza defectelor și care dorește sincer să trăiască după exemplul lui Cristos. Dumnezeu vede această bunătate din inima noastră și se bucură de ea.** La fel ca tatăl din parabola fiului risipitor, Dumnezeu aleargă să ne întâmpine atunci când vede cea mai mică mișcare de căință în sufletul nostru. Așa cu spunea Ioan Paul al II-lea: „Tatăl vede atât de clar binele care s-a realizat în fiul căit, încât pare să uite tot răul pe care acesta îl făcuse”.

Când vede o inimă cu adevărat căită, Tatăl nu doar că trece cu vederea mângăliturile noastre, ci se și bucură de noi. El caută să ne vindece rănila interioare, să scoată ceva bun din greșelile noastre și să scrie drept pe liniile noastre strâmbe, dacă îndrăznim să venim la întâlnirea cu El în valea smereniei.

Piscul imposibil de atins

Sfânta Tereza a Pruncului Isus ne-a lăsat un sfat prețios despre ce trebuie să facem atunci când ne simțim copleșiți de slăbiciuni. S-ar

putea să privim la numeroasele noastre neajunsuri și să ne descurajăm, simțind că avem în față un munte uriaș de urcat pentru a ne depăși defectele și a crește în sfințenie. Este ca și cum Dumnezeu s-ar afla în vârful aceluia munte, așteptându-ne, iar noi am fi atât de mici și de slabi, încât ne pierdem speranța că vom putea vreodată să ne croim drum până la El.

Sfânta Tereza ar fi însă îngrijorată mai degrabă de faptul că ne aflăm pe un drum greșit, având o idee eronată despre calea cea mai rapidă către Dumnezeu. Ea i-a oferit un sfat minunat unei surori care se simțea copleșită de distanța imensă dintre sfințenia lui Dumnezeu și propriile imperfecțiuni: **„Văd clar că ești pe un drum greșit... Tu vrei să urci pe munte, în timp ce Dumnezeu dorește ca tu să cobori. El te așteaptă în valea roditoare a smereniei”.**

Cât este de frumoasă această imagine! Dumnezeu nu ne așteaptă în vârful muntelui sfințeniei perfecte, ci jos, acolo unde suntem, în valea smereniei. Într-adevăr, El dorește să ne întâlnească fără ascunzișuri, exact așa cum ne aflăm chiar acum, cu toate greșelile și mângăliturile noastre. **S-ar putea să nu fi făcut o capodoperă din viața noastră, dar exact așa cum suntem, Dumnezeu dorește să ne primească și să ne ajute.**

Dumnezeu nu dorește să se întâlnească cu acea „persoană ideală” care sperăm să devenim într-o zi. Nu dorește să se întâlnească cu imaginea noastră impecabilă, pe care ne place să o prezentăm prietenilor, familiei

sau colegilor, și nici cu profilul atent prelucrat de pe rețelele de socializare. **Dumnezeu vrea să ne întâlnească pe noi, cei adevărați, cu toate păcatele, cu rănila, cu temerile și cu neajunsurile noastre.** Dorește să ne întâlnească pe noi, cei împovărați de neliniști, care vrem să controlăm totul, care ne îngrijorăm prea mult de gura

lumii sau care nu putem accepta imperfecțiunea din noi și din ceilalți. El îi caută pe cei care duc lupte reale în viața de zi cu zi și în familie. Dorește să se întâlnească cu acel „eu” care se zbate în rugăciune și care cade atât de des; **acolo unde mă aflu astăzi, acesta este adevăratul meu „eu”.**

Chiar dacă în viață avem zone pline de mângălituri, Dumnezeu Tatăl continuă să ne iubească și dorește să ne transforme. El vrea ca noi să-i primim iubirea, iertarea și